

DRŽAVNOTOŽILSKI SVET

Trg OF 13, 1000 LJUBLJANA

Tel.: 01 434 19 63

E-pošta: dts@dt-rs.si

Številka: Dts 1007/13-1-AM

Datum: 22. 5. 2015

Državnotožilski svet (DTS) je na svoji seji dne 18. 5. 2015 in dne 22. 5. 2015

1. sklenil: Predlog generalnega državnega tožilca RS (GDT RS) za imenovanje Boštjana Škrleca, višjega državnega tožilca, za generalnega direktorja (GD) Vrhovnega državnega tožilstva RS z dne 9. 2. 2012 **ni** bil podan v skladu z določbami ZDT-1.
2. sklenil: Zaradi te kršitve **ne** predlaga razrešitve generalnega državnega tožilca RS.

O b r a z l o ž i t e v:

1. DTS je v postopku **samostojno** ugotavljal in se opredelil le do dejstev, ki so povezana z ravnanjem GDT RS v nasprotju s predpisi, kot je to določeno v prvi točki 1. odstavka 127. člena ZDT-1, zato se ni opredeljeval do sodbe upravnega sodišče, poročila nadzorne komisije MP in zaključnih ugotovitev KPK.
2. DTS je preučil vso dokumentacijo in zakonodajo. DTS se strinja, da sta bili določbi 229. in 62. člena ZDT-1 nekonsistentni, ker je prehodna določba omenjala samo imenovanje, 62. člen ZDT-1 pa omogoča, da se do GD pride tudi preko postopka dodelitve. Po mnenju DTS pa bi kljub navedenim okoliščinam moral GDT RS po ustavljenem postopku imenovanja začeti nov postopek v skladu z 62. ali pa 140. členom ZDT-1, ne pa nadaljevati že ustavljenega postopka.
3. Glede na tako ugotovitev se je moral DTS odločati, ali to ravnanje predstavlja takšno kršitev, zaradi katere naj bi DTS predlagal razrešitev z mesta GDT RS. DTS razume to določilo tudi kot dolžnost ugotavljanja sorazmernosti med ugotovljeno kršitvijo in obstojem razlogov razrešitev. Po mnenju DTS vsaka, s strani kateregakoli organa ugotovljena kršitev predpisov v zadevah državno tožilske uprave, še ne more imeti za posledico avtomatične razrešitve vodje.
4. DTS je pri zato presoji vprašanja, ali gre za kršitev po 1. točki prvega odstavka 127. člena ZDT-1 ugotavljal, ali je ugotovljena kršitev takšne narave, ki bi lahko bistveno ohromila delovanje tožilstva. Pri tem je upoštevalo tudi klasično pravno načelo sorazmernosti, pri čemer je tehtalo med težo kršitve in nastalimi posledicami.

5. Kršitev, ki je časovna oddaljena že 3 leta in je bila odpravljena že pred dvema letoma, je bila formalne narave in ni imela hudih posledic. DTS poudarja, da sledi pojasnilu GDT, da je pri predlaganju Boštjana Škrleca ravnal v dobri veri in brez kakršnegakoli drugega motiva izključno z razlogom, da na mesto GD VDT pridobi kompetentno osebo. Da je temu res tako, se je pokazalo v kasnejšem postopku dodelitve po 62. členu ZDT-1, ko je DTS odločal po razveljavitvi sporne odločbe in se je **kot edini kandidat** spet prijavil le Boštjan Škrlec.
6. Ravnanje GDT torej ni imelo za nikogar in tudi ne za državno tožilstvo nobenih škodljivih posledic. Državno tožilstvo je pod vodenjem GDT RS doseglo očitni napredek pri pregonu najzahtevnejših kaznivih dejanj in se kadrovske okrepilo, kar izhaja iz letnih poročil o delu državnega tožilstva. Državno tožilstvo je postalo zanimivo za najboljše mlade pravnike, kar se kaže v številnih prijavah na razpise. Zato DTS ocenjuje, da bi bila sankcija razrešitve očitno nesorazmerna tako s težo kršitev kot posledicami, ob upoštevanju okoliščin, v katerih je bila kršitev storjena.

Alenka Mežnar l.r.
predsednica Državnotožilskega sveta